

„ÍME A KURZUS.”

Szörnyek karácsony idején

szóval jól láttam őket,
hogy sugdolóztak,
hogy nevettek, hogy karon
fogták egymást és a feljüket
hajló fák között siettek

azt mondták, marika
szétrepedt, onnan odáig,
hát ez kellemetlen ügy
és fájdalmas nagyon, közben persze
mutatták ujjal, hol repedt
és nevettek, jövőre biztosan

jobban vigyáz magára,
nem fog csak úgy
teherbe esni rügyropogás
idején, a kis hülye

szóval hallottam őket,
hogy léptek és nevettek
a fák között, ahogy
siettek, hajoltak, fogták
egymás karját az arcuk közepén
egy repedés, ahogy láttam,
egy rúzsozott repedés
változtatta alakját

Debrecen

Szénási Miklós

A disznó halála

Kirkének

Csupa színházi patikába illő
kellék, konzervált szemek,
tetovált előbőr, koponya,
gázhalmazállapotú festék.

Azt mondta, főz egy kávé.
Zuhanyozni fog és illatosan
közeledik hozzám, ígérte
még korábban. Az órája áll,
a nagy fali gépezet,
ápolat kezével fagyasztotta meg
távozása előtt az időt.

Kiment és lassan hiányzik.

Napok telhettek el, hogy
utoljára láttam.
Szerencsére nem vagyok éhes.
Sütemény és bor, az uzsonnám
rég elvesztette eredeti
állagát. Körülbelül ezerszer
fordítottam a lemezt, unom
már, s a tű, annak is vége.

Siethetne, ha akar még élve.

Debrecen

Szénási Miklós